

GŁOS POMORSKI

Nr. 180 — Rok 4.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 10 gr. (Numer niedzielny 15 gr.)

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Złp. w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Złp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,05 Złp., wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,13 Złp., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd., pod opaską w Polsce 3,50 Złp., do Gdańska 4,00 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shill do Stanów Zjednoczonych 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne i t. d. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2950. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 192. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 4-lamowej 8 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 tam. przed tekstem 60 groszy, wśród tekstu 35 groszy za tekstem 28 groszy. dla W. M. Gdańska wiersz m/m. 8-lam. w dziale ogł. 0,10 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lam. przed tekstem 0,66 Guld. Gd., w tekście 0,40 Guld. Gd., za tekstem 0,31 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 proc. nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejawia odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

Reklamsów nadesłanych nie zwraca się.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, wtorek, dnia 5-go sierpnia 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Opinia Herriota o konferencji.

Paryż, 3. 8. (PAT.) Herriot w wywiadzie ze współpracownikiem „Petit Parisien” oświadczył, że stanowisko Mac Donalda na konferencji czyni zadość zarówno interesom Anglii jak sprawie pokoju. Premier podniósł serdeczny charakter współpracy sprzymierzonych i akcję pojednawczą delegacji amerykańskiej. Francja — mówił Herriot — nie prowadziła na konferencji targów, za-

stosowała natomiast metodę, polegającą na przekazaniu spraw spornych sądowi rozjemczemu. Metoda ta niewątpliwie zjedna Francji uznanie konferencji. Chodzi obecnie oto — zaznaczył premier — aby i Niemcy zrozumieli, iż w ich interesie leży okazanie w chwili obecnej rozumnego umiarkowania.

Krwawy zatarg z komunistami.

Warszawa, 3. 8. (PAT.) Polska Partja Socjalistyczna zwołała dzisiaj do sali Teatru Powszechnego wiec w sprawie bezrobocia i 8-godzinnego dnia pracy.

Na wiec przybyła liczna grupa komunistów w zamiarze propagowania hasel komunistycznych. P. P. S. nie chciała dopuścić do głosu mówców komunistycznych i przemocą usunęła ich ze sali obrad. W następstwie tego przyszło do czynnego starcia między komunistami a P. P. S. Komunistą nazwiskiem Biały rzucił

się z nożem na członków P. P. S. i zraniwszy jednego z nich, począł uciekać. Inni komuniści, idąc w sukurs Białemu począł strzelać mimo, że policja bezpośrednio interwenjowała. Komunistą Biały, któremu kula przebiła płuca przewieziony został do szpitala, gdzie niebawem zmarł. Oprócz Białego 11 osób odniosło rany. Policja aresztowała kilkanaście osób. Na wiecu zjawił się także pos. Królikowski, którego również usunięto ze sali i do głosu nie dopuszczono.

Oficjalne zaproszenie Niemiec na konferencję.

Berlin, 3. 8. (PAT.) Rząd Rzeszy otrzymał wczoraj zaproszenie do wzięcia udziału w konferencji londyńskiej. Delegacja odjedzie do Londynu prawdopodobnie w dniu jutrzejszym. W skład delegacji wejdą: kanclerz Marks, minister spraw zagr. Stressemann, minister finansów Luther, dyrektor departamentu Schubert i radca legacyjny Wohl.

Berlin, 3. 8. (PAT.) Tekst pisma Mac Donalda do ambasadora niemieckiego w Londynie ma brzmienie następujące: „Jako przewodniczący zebranej obecnie w Londynie konferencji międzysojuszniczej mam zaszczyt prosić W. E. o wręczenie rządowi niemieckiemu zapro-

szenia do mianowania przedstawicieli, którzyby na konferencji omówili metody urzeczywistnienia sprawozdania Davesa z dnia 3 kwietnia 1924 r., które to sprawozdanie przyjęły rządy państw sojuszniczych jako całość, a rząd niemiecki ze swej strony przyjął również, donosząc o tem w piśmie, wystosowanemu do komisji odszkodowań z dnia 15 kwietnia br. Czułbym się wdzięczny, gdyby W. E. zawiadomiła mnie możliwie jaknajrychlej o wyborze przedstawicieli Niemiec i o terminie ich przyjazdu, który jak się spodziewam nie nastąpi później jak w poniedziałek.

Niemcy zawsze ci sami.

Skandal polityczny w Atenach.

Paryż, 3. 8. (PAT.) „Temps” donosi z Aten: Niemiecki charge d' affaires von Schön mianowany ministrem pełnomocnym w Atenach miał złożyć ostatnio prezydentowi republiki swoje listy uwierzytelniające. Von Schön odmówił jednak zastosowania się do regulaminu greckiego protokołu dyplomatycznego, przewidu-

jącego, iż nowi posłowie państw zagranicznych przy wręczeniu listów uwierzytelniających winni wygłaszać przemówienia w języku francuskim. Poseł niemiecki odwołał uroczystość wręczenia listów z zawiadomieniem, iż wyjeżdża na urlop.

Dookoła przesilenia gabinetowego w Jugosławii.

Białogród, 3. 8. (PAT.) Nowy minister spraw zagr. Larinłowicz złożył wobec prasy następujące przemówienie. Zasadnicze linie naszej polityki zagranicznej poddyktowane są położeniem geograficznym i międzynarodowym naszego kraju oraz wypływają z faktu udziału naszego kraju w wojnie światowej. Zapewnienie nienaruszalności traktatów i rozwoju sytuacji międzynarodowej w kierunku, przewidzianym przez te traktaty — było i pozostanie głównym zadaniem każdego rządu jugosłowiańskiego. Polityka zagraniczna Jugosławii nie może przy zmianie rządów zmieniać swoich podstaw zasadniczych. Zmiany mogą dotyczyć jedynie metod i sposobów realizacji polityki.

we w kierunku, przewidzianym przez te traktaty — było i pozostanie głównym zadaniem każdego rządu jugosłowiańskiego. Polityka zagraniczna Jugosławii nie może przy zmianie rządów zmieniać swoich podstaw zasadniczych. Zmiany mogą dotyczyć jedynie metod i sposobów realizacji polityki.

Watykan będzie reprezentowany w Lidze Narodów.

Paryż, 3. 8. (PAT.) Radiostacja paryska donosi z Rzymu: Stolica Apostolska, pragnąc być reprezentowaną w Lidze Narodów, przygotowuje odpowiednią akcję dyplomatyczną, która ma być rozpoczęta od mianowa-

nia kardynałami nuncjuszów w Paryżu i Berlinie Terezziego i Pantelliego. Pozatem na stanowiskach nuncjuszów pierwszej i drugiej klasy mają być dokonane liczne przesunięcia.

Pomiędzy Anglią a Francją osiągnięto porozumienie.

Paryż, 3. 8. (PAT.) Londyński sprawozd. „Tempsa” donosi, iż Mac Donald wczoraj po południu w rozmowie z Herriotem wyraził się, iż porozumienie między soju-

nikami osiągnięto. Odtąd zaznaczył premier angielski — mógłby nas tylko szatan poróżnić.

Hughes przybył do Berlina.

Berlin, 4. 8. (A. W.) Wczoraj wieczorem przybył do Berlina sekr. Hughes. Całe popołudnie konferował w sprawie reparacji, pod wieczór przyjął Hughes dzienni-

karzy i oznajmił im, że z wyniku konferencji jest zadowolony.

Misja turecka w Polsce.

Warszawa, 3. 8. (PAT.) Wczoraj o godz. w pół do drugiej po poł. w sali Hotelu Europejskiego w imieniu przechodzącego rekonwalescencję ministra spraw wojsk. gen. Sikorskiego, szef sztabu generalnego gen. Stanisław Haller w otoczeniu przedstawicieli wojskowości podejmował śniadaniem członków goszczącej w Polsce wojskowej misji tureckiej. Śniadanie zaszczylił swoją

obecnością turecki minister pełnomocny w Warszawie gr. Ibrahim Taliy oraz minister spraw zagranicznych p. Aleksander Skrzyński. Podczas śniadania wygłosili przemówienia generał Stanisław Haller oraz szef wojskowej misji tureckiej gen. Nazz pasza. Oba przemówienia były wygłoszone w tonie bardzo serdecznym i przyjaznym.

Powtórzenie Pantominy

„Pod Grunwaldem“

za dnia

we wtorek o godz. 6.30 popołudniu.

Ceny zniżone.

Zamiast artykułu.

Nie piszemy dziś artykułu własnego, lecz podajemy, co o nastrojach krakowskich pisze tańtejszy „Głos Narodu”, któremu prokuratura krakowska skonfiskowała artykuł „Sztandar 6 listopada nad Krakowem”.

Ciekawe, ciekawe. Uwalnia się moralnych sprawców rozruchów, tych, co strzelali do żołnierzy, a konfiskuje czyli karze te pisma, które ze wstydu i bólu narodowego piszą gorzkie słowa nie tylko oburzenia, ale też prawdy...

A teraz posłuchajmy, co czytamy w „Głosie Nar.”: „...Macie panowie wydać werdykt w sprawie zamachu na państwo. Ład i praworządność to podstawy demokracji i porządku. Podjęcie władzy jest anarchią, a anarchja prowadzi do upadku państwa... Nie macie prawa udzielać amnestii. Zrobić to może tylko Sejm... Dawna Polska nie rządziła, bo zbrodnie polityczne były bezkarne... Jeżeli uszanujecie ustawę i staniecie się głosem sumienia publicznego, werdykt Wasz będzie sprawiedliwy”.

Temi słowy żegnał przewodniczący Trybunału Mar- kiewicz sędziów przysięgłych, udających się na narady..

Sędziowie uniewinnili wszystkich, a więc także tego, który w liście do brata opisywał, jak to z zasadzki strzelał do żołnierzy, i tego, który z szablą w ręce prowadził oddział bojowców w sile 60 ludzi na zdobycie odwachu i tego, co to chlubił się, że „strzelał jak pierony” i tego, który w przemycanej z więzienia korespondencji namawiał świadków do zmiany obciążających go zeznań, i tego, w którym policjant poznał strzelającego do żołnierzy bojowca, i tego, który nawet na rozprawie bronił tezy, że wolno obywatelowi nie słuchać zarządzeń władzy, jeśli je uważa za nierozumne, i tego, który 5 listopada wypowiadał rządowi walkę na zabój, i tego, który w dzień rozruchów ze zdobyciej pancerni „Dziadek” wzywał robotników do wytrwania w walce aż do zupełnego zwycięstwa, a w dniu poprzednim ogłaszał militarną zbrodnię z nieobowiązkową... Uwolnił wszystkich 57... Wszystkich!!

Po tym werdykcie pisze „Naprzód”, że „rozprawa zakończyła się tryumfem sprawiedliwości”...

że „zwyciężyło sumienie obywatelskie”...

że „przysięgli uratowali honor sądownictwa polskiego i reputację sprawiedliwości polskiej”. I wyraża „Naprzód” „część ławie przysięgłych za to, że zrozumiała zadanie sprawiedliwości”...

Jest to drugi artykuł tryumfalny organu socjalistycznego. Pierwszy pojawił się, gdy 14-tu polskich żołnierzy zamordowano i powagę Państwa na ulicach zdeptano, drugi — gdy 57-miu oskarżonych uwolniono.

Przewodniczący Trybunału mówił, że bezkarność zbrodni politycznych prowadzi do anarchii i upadku państwa. Bezkarność cieszyli się wielcy magnaci ośmnastego wieku, kniujący rokosze i zamachy na całość Rzeczypospolitej. Zatoneli wprawdzie w hańbie i przekleństwie narodu, ale z nimi upadło państwo...

Dzisiaj wznawiamy ową najgorszą i najhaniebniejszą z tradycji Polski szlacheckiej: swobodę rokoszów i antyrządowych konfederacji. Werdykt krakowski stwarza pod tym względem dla naszego państwa wprost nieobliczalnie niebezpieczeństwa. Zbrodnia 6-go listopada została przecież uznana nie tylko za bezkarną, ale i za bezwinną, t. j. nie została uznana wcale za przestępstwo, ale za zajęcie, leżące w granicach legalności. Czyż tłum, wychowywany dotąd przez PPS, w nienawiści do władzy, o ile ona nie jest „robotniczo-włóściarską” — nie wyczyta w tym werdykcie zachęty do dalszych rozruchów i morderstw? Czy minister lub wojewoda będzie miał odwagę stawieć opór ruchom ulicznym socjalistów, jeśli wie, że znajdują one sankcję w werdyk-

cie sądy obywatelskiego? Czy generał wyśle wojsko przeciw rewoltantom, jeśli niema dla niego ochrony nawet w instytucji, stojącej z urzędu na straży prawa i porządku?

Zanotujmy odrazu, że został skazany na tej rozprawie jeden człowiek nie z pośród 57. Jest nim prokurator, co stoi w doskonałej harmonii z werdyktem. Prokurator Sozański został przez ministra Wyganowskiego usunięty od rozprawy, do której się przez szereg miesięcy przygotował. Nawet go nie przesłuchiwano, wystarczyła denuncjacja sędziego przysięgłego Antoniego Turskiego przed posłem Markiem. Zrobiono pp. socjalistom skwapliwie przysługę, że usunięto prokuratora, który znał sprawę i który zbyt sumiennie bronił interesów państwa przed zamachami komunistów i listopadowców. Podobno nawet wyznaczono mu śledztwo dyscyplinarne. Co za niepojęty i zacofany prokurator! Nie umiał się dostosować się do tej nowej „sprawiedliwości“, której głosić od 6-go listopada stał się „Naprzód“ i która zatrumfowała w werdykcie z 31-go lipca.

Przestroga to dla prokuratorów, by na przyszłość nie ścigali zbyt gorliwie zamachowców, spiskowców i rewoltantów.

Powraca ciągle na usta pytanie: Jak to się stać mogło?

Kwiaty dla „Bohaterów“.

We czwartek 31 lipca, na krótko przed ogłoszeniem werdyktu, aresztowała policja kilka historyczek z obozu lewicowego, które zdążyły na salę rozpraw z kwiatami dla „bohaterów listopadowych.“ Wśród aresztowanych znalazła się córka red. „Naprzodu“ p. Haeckerówna. Na skutek interwencji posła Liebermana została wypuszczona z pod „telegrafu“.

Telegramy.

KONGRES NAUKOWEJ ORGANIZACJI PRACY W PRADZE. Wybitny udział Polaków.

Praga, 2. 8 (PAT). Między 21 a 24 z. m. odbył się w Pradze międzynarodowy kongres naukowej organizacji pracy, który zgromadził cały szereg wybitnych jednostek, zwłaszcza Amerykanów, pionierów ruchu, stanowiącego przedmiot obrad.

Delegacja polska w liczbie przeszło 30 osób (najliczniejsza po amerykańskiej) przedstawiała się nader dodatnio i to nie tylko ilościowo ale i jakościowo również. Delegacja prowadzona była przez pp. b. prezydenta m. Warszawy Piotra Drzewickiego, profesora politechniki warszawskiej Karola Adamieckiego oraz p. Stanisława Lubieńskiego.

Referaty wygłosili z Polaków p. prof. Adamiecki, studjujący naukową organizację pracy już od szeregu lat (w r. 1902 ukazała się pierwsza wogóle książka w tej dziedzinie jego własne pisma) oraz prof. Hauswald i Rother.

Zetknięcie się delegacji polskiej z wybitnymi inżynierami i technicznymi międzynarodowymi zarówno z punktu widzenia fachowo-naukowego, jak również propagandystycznego, zaliczyć należy do objawów bardzo dodatnich. Kongres zorganizowany był umiejętnie, stosunek zaś organizatorów Czechów wobec delegatów Polaków cechowała wielka uprzejmość.

Groźba ogromnej powodzi na średniej Wiśle.

Kraków, 2. 8. (PAT). „Ilustrowany Kurjer Codzienny“ donosi z Oświęcimia. Stan wody na Wiśle i jej dopływach podniósł się tak znacznie, że sytuacja stała się groźna. W rzece Solo woda przybiera w szybkim tempie. W piątek popołudniu poziom wody w tej rzece wynosił 3 mtr. ponad poziom normalny. Na Wiśle zaś koło wsi Dworów poziom wody podniósł się o blisko 4½ mtr. ponad poziom normalny. W t. zw. Pustyni (miejscu, gdzie jest położony most) stan wody wynosi 7 mtr. ponad poziom. Okoliczne wsie zostały zalane.

Kraków, 3. 8. (A. W.) Stan wody na Wiśle pod Krakowem wynosi 3½ metra ponad stan normalny, jednakże obawy wylewu narazie niema. Zasilona wodami Soły i Skawy Wisła zaczęła pod zatorami występować z brzegów i zalała kilka nadbrzeżnych miejscowości. W górnym biegu Wisły w powiecie pszczyńskim woda zerwała most w Mszakowie. Wylały również rzeki w powiecie biełskim, zalały miejscowości Zarzecze i Mikuszowice. Woda zabrała tam kilka domów. W mieście Biełsku woda dochodził do ulicy Kolejowej.

Kraków, 2. sierpnia. Rzeka Soła raptownie przybiła. Około godz. 3 rano wskutek naporu wody został przerwany wał ochronny w pobliżu Żywca, wskutek czego woda zalała okoliczne pola, oraz zniszczyła tor kolejowy na przestrzeni 160 metrów pomiędzy stacjami Żywiec—Węgierska Górka. Ruch pociągów wstrzymany. Straty ogromne.

DUNAJEC.

Nowy Targ, 2. 8. (A. W.) Poziom wody na Dunajcu podniósł się o 5 metrów ponad zwykły poziom. Ulice nadbrzeżne w Nowym Targu zalane, mosty uszkodzone. Most na Rabce zerwany. Miejscowość Słone, w której znajduje się kilkadziesiąt willi zajętych przez kuracjuszy, przez pewien czas ocięta była od zakładów leczniczych w Rabce.

Kraków, 2. 8. (PAT.) Według doniesień Ruchnych miejscowości Małopolski Zachodniej, wskutek ostatnich deszczów stan wszystkich wód ogromnie się podniósł. Pod Nowym Sączem został zerwany most kolejowy i z tego powodu połączenie kolejowe między Nowym Sączem a Marcinkowicami zostało wstrzymane aż do odwołania. Pod Nowym Targiem został również zerwany most, wskutek czego komunikacja z Nowym Targiem jest przerwana.

Nowa ustawa prasowa.

Rzym, 2. 8. (PAT.) Rada ministrów poleciła ministrom spraw wewnętrznych i sprawiedliwości wypracowanie nowego projektu ustawy prasowej.

Upaństwowienie fabryk tytoniowych.

Warszawa, 2. 8. (PAT.) Zasada wyłączności państwowej w dziedzinie produkcji i sprzedaży wyrobów tytoniowych wprowadzona ustawa z dnia 1 czerwca 1922 roku o monopolu tytoniowym została przeprowadzona w pełni od dnia 1 sierpnia 1924 r.

Z dniem 31 lipca r. b. istniejące na obszarze b. zaboru rosyjskiego i b. dzielnicy pruskiej prywatne fabryki wyrobów tytoniowych zakończyły swoją działalność. W związku z likwidacją przemysłu prywatnego monopol tytoniowy powiększył liczbę fabryk rządowych. Podpisano kontrakty kupna sprzedaży i objęto w posiadanie monopolu fabryki wyrobów tytoniowych: Sarmatia w Poznaniu, (która będzie uruchomiona jako druga państwowa fabryka wyrobów tytoniowych w Poznaniu pod nazwą Poznań — Łazarz), fabryki I. Goldfarba w Starogardzie oraz fabryki cygar Adama w Bydgoszczy, Grudziądzu i Inowrocławiu.

P. Minister Skarbu zatwierdził wnioski dyrekcji

monopolu tytoniowego w przedmiocie kupna fabryk Noblesse w Warszawie (która będzie uruchomiona jako druga państwowa fabryka wyrobów tytoniowych w Warszawie pod nazwą Warszawa—Miasto), C. Balboriski w Wilnie i I. L. Szereszewski, T. A. w Grodnie.

Objęcie tych fabryk w posiadanie monopolu nastąpi w dniach najbliższych. Robotnicy prywatnych fabryk, zlikwidowanych mają pierwszeństwo w przyjęciu do pracy w fabrykach monopolowych. W dotychczas czynnych i nowonabytych fabrykach monopolu tytoniowego znajdzie zatrudnienie poważna liczba robotników zwolnionych z fabryk zlikwidowanych. Pozostali otrzymają na zasadzie postanowienia art. 60 ustawy o monopolu tytoniowym odszkodowanie od monopolu tytoniowego w wysokości 6 miesięcznego zarobku. Wypłatę tego odszkodowania unormowało zarządzenie ministerstwa skarbu z dnia 16 lipca r. b. Nr. 4501 (P. R.) 24 poruczając przeprowadzenie odnośnej akcji izbom skarbowym.

Złote polskie na rynku nowojorskim.

W pismach polsko-amerykańskich czytamy: Na giełdzie nowojorskiej pojawiły się po raz pierwszy 18. lipca nieznane dotąd pieniądze zagraniczne. Między tymi nowymi, nieznanymi jeszcze dotąd monetami najprzedniejsze miejsce zajmują polski złoty i rosyjski czerwieniec. Polski złoty zastępuje na rynku światowym dawną papierową markę, a czerwieniec przedstawia dodatek do rodziny rosyjskiego rubla.

Nowym imigrantem z Europy na rynku nowojorskim jest także lotewski lat. Wolne miasto Gdańsk założyło także swoją oddzielną monetę państwową, którą jest gulden, o który się równa złotemu frankowi francuskiemu w wartości.

Austria także ustanowiła nowe pieniądze metalowe i po raz pierwszy to od czasu wojny Austriacy mogą pobrać metalową monetą w kieszeni. Ta nowa austriacka moneta została nazwana szylingiem i równa się siódmej części dolara.

Litwa także nie chciała pozostać w tyle i wymyśliła sobie monetę podstawową, która warta jest tyle co amerykańskie dziesięć centów, a nazywa się lit.

Czechosłowacja przystąpiła do wydawania złotych dukatów.

Złoty polski notowany jest na giełdzie nowojorskiej 19,3 centów za złotego po kursie nominalnym.

Dookoła obrad londyńskich.

Londyn, 3. 8. (PAT). Jutro z rana przewodniczący sześciu delegacji odbędzie posiedzenie, na którym Herriot domagać się będzie ustalenia procedury dalszych obrad konferencji, oraz ma zaproponować, aby komisja odszkodowań przystąpiła niezwłocznie do omówienia z delegatami niemieckimi tych spraw, przewidzianych w planie Davesa, które podlegały kompetencji komisji.

Londyn, 3. 8. (PAT). Przebieg wczorajszego plenarnego posiedzenia konferencji był następujący: Konferencja przyjęła jednomyślnie i bez dyskusji rezolucję komisji pierwszej w przedmiocie postępowania w wypadkach ujawnienia uchybień ze strony Niemiec. Następnie rozważano rezolucję wniesioną przez komisję trzecią. Rezolucje przedłożone przez tę komisję wyrażają jednogłośnie żądanie pod adresem rządu niemieckiego udzielenia następujących gwarancji: Niemcy uznają prawo komisji dla przelewu spłat odszkodowawczych do dysponowania sumami odszkodowawczymi w zakresie czynienia zakupów w Niemczech na warunkach zwykłych transakcji handlowych. Niemcy uznają, że transakcje powyższe nie będą podlegały ograniczeniom, przewidzianym przez traktat. Niemcy czynić będą wszelkie ułatwienia w wykonywaniu kontraktów, zawartych na zwykłych warunkach handlowych. W wypadkach stawiania przeszkód przez wykonywujących kontrakty lub ujawnienia niełojalnego wykonywania dostaw, rząd niemiecki podejmie konieczne kroki, zapewniające poczynienie przez komisję dla przelewu spłat zakupów i dostaw według dat, ustalonych przez komisję arbitrażową. Komisja zalecała pozbawienie, aby konferencja uzyskała zgodę Niemiec na powołanie takiej komisji arbitrów, która składałaby się z równej liczby członków obu stron, tj. sojuszników i Niemców. Komisja ta miałaby również prawo kooptowania jednego członka neutralnego, który decydowałby w wypadkach braku jednomyślności u członków komisji w sprawie wszczęcia innej procedury w dokonywaniu świadczeń w naturze. Wreszcie komisja trzecia proponuje wprowadzenie niektórych zmian do planu Davesa. Jedną z tych poprawek brzmi: ten z rządów zainteresowanych, który uważałby, że w planie Davesa są niedomagania, których usunięcie nie wpłynęłoby ujemnie na podstawy samego planu, może wystąpić z odródnym wnioskiem do komisji odszkodowań. W tych wypadkach komisja odszkodowań, uzupełniona w swoim składzie osobowym przez delegata amerykańskiego decydowałaby, czy wprowadzenie takich zmian jest pożądane. W wypadkach, gdyby osiągnięto w tej mierze decyzję jednomyślną na korzyść proponowanych zmian, rząd niemiecki zostaje również zaproszony do wzięcia udziału w odnośnych naradach. Gdyby komisja odszkodowań w wymienionym powyżej składzie nie była jednomyślną co do konieczności wprowadzenia w życie proponowanych zmian, lub gdyby rząd niemiecki propozycje uczynienia zmian odrzucił, wtedy zgodnie z wnioskiem komisji należałoby zastosować taką samą procedurę, którą proponuje się w rozstrzygnięciu w wypadku braku jednomyślności w stwierdzeniu u-

chybień niemieckich. Propozycja komisji trzeciej podkreśla, wyraźnie, że wyluszczonej wyżej punkt widzenia komisji nie odnosi się do spraw, należących wyłącznie do komisji spłat odszkodowań. Jednakże rezolucja komisji trzeciej nie rozstrzyga jeszcze dwóch głównych trudności, a mianowicie: 1) wynikającej z propozycji francuskiej co do arbitrażu w wypadkach, gdy głosy komisji dla przelewu spraw niemieckich rozpadną się na dwie równe połowy w decydowaniu o kwestiach, związanych z zagadnieniem planowych manewrów finansowych Niemiec. W tym wypadku angielski punkt widzenia przeciwny był arbitrażowi. Delegacja francuska w odpowiedzi na wzmiarkowany powyżej angielski punkt widzenia wyraziła opinie, że przeciwnie arbitraż w razach, gdy głosy komisji będą się różnić, byłby jedynym punktem wyjścia i w niczem nie podważyłby powagi decyzji. Po dyskusji na ten temat Mac Donald przyłączył się do punktu widzenia francuskiego. Poczynione propozycje francuskie zostały przyjęte. Co się tyczy trudności drugiej, przewidzianej utrudnienia w wykonywaniu dostaw to konferencja przyjęła pogląd Mac Donalda, według której krok zaradcze ze strony sojuszników byłoby czynione tylko wówczas, kiedy ujawnionoby że w tego rodzaju dostawach Niemcy maskują świadomie złą wolę. Wobec tego, że w obu powyższych wypadkach konferencja osiągnęła jednomyślność, zdecydowano, że do rządu niemieckiego wysłane zostanie natychmiast zaproszenie. Przewidując, że delegacja niemiecka wyjedzie natychmiast do Londynu i weźmie udział we wtorkowych obradach konferencji.

Londyn, 3. 8. (PAT.) Urzędowe sprawozdanie z wczorajszego plenarnego posiedzenia konferencji po stronie relacyjnej obejmuje w tekście 3 sprawozdania, a mianowicie:

1) sprawozdanie pierwszej komisji w sprawie zmiany par. 22 aneksu 2 części 8 traktatu wersalskiego (stwierdzenie uchybień i zastosowanie sankcji) przez dołączenie ustępów w sprawie zobowiązań wynikających z planu rzeczoznawców oraz klauzul arbitrażowych według projektu francuskiego.

2) Sprawozdanie trzeciej komisji zalecające następujące rezolucje: a) Niemcy przysięgają system świadczeń w naturze, przewidziany w planie rzeczoznawców; b) Niemcy wezmą udział w utworzeniu komitetu złożonego z 6 członków, mającego na celu czuwanie nad wykonaniem świadczeń w naturze; c) w sprawach spornych Niemcy podporządkują się arbitrażowi, d) rezolucja dotycząca procedury arbitrażowej na wypadek, gdyby w komisji 6 głosy były podzielone w stosunku 3:3.

3) Sprawozdanie komisji prawniczej, dotyczące układów między komisją odszkodowań a Niemcami w sprawie dostosowania Davesa.

Jeszcze sprawa Jewelowskiego...

Gdańsk, 3. 8. (AW). „Danziger Volksstimme“ pisze: Socjal demokratyczna frakcja sejmiku gdańskiego zwróciła się do prezydenta senatu z pismem, żądającym przedstawienia materiału dowodowego w sprawie Jewelowskiego. Według § 19 konstytucji wydziały śledcze są zobowiązane do przedłożenia wszystkich dokumentów potrzebnych dla dochodzeń. Odmowa wydziału śledczego spowodowana znalezieniem go przez większość deutsch nationalistów, jest przestępstwem przeciw konstytucji, z którego to powodu przedstawiciele socjal-demokratów są zniewoleni do niezjawienia się na posiedzeniu wydziału śledczego. Pismo zwraca się do Prezydenta o powołanie konwentu seniorów w najbliższym czasie.

Gdańsk, 3. 8. (AW). W związku z przesłuchaniem senatora Jewelowskiego przez komisję do zbadania postawionych

przezeń zarzutów, jak donosi „Danziger Volksstimme“ socjal-demokratyczni członkowie komisji wstąpili z wnioskiem, wyjaśnienia wszystkich spraw, co do których komisja powzięła wątpliwość, czy zostały one prawdziwie oświetlone przez przedstawicieli senatu. Wniosek socjalistów wzywa rząd do przedstawienia wszystkich aktów, które mogłyby okazać się potrzebne dla wyjaśnienia prawdy. W pierwszy rzędzie komisja domaga się przedstawienia wszystkich akt i korespondencji w sprawie wprowadzenia nowej waluty. O ileby komisja uznała to za wskazane — akta byłyby traktowane jako poufne. Wniosek socjalistów został odrzucony 9 głosami Partii Narodowej, Centrum i Niem. Partii Postępowej przeciwko 8 głosom Socjal Demokratów i Komunistów. Jak donosi „Danziger Volksstimme“ członkowie komisji nie mogą w tych warunkach wyjaśnić sprawy, opuścili posiedzenie.

Komuniści w Niemczech przeciw uroczystościom 10 rocznicy

Berlin, 3. 8. (PAT). Komuniści urządzili tu dziś przed południem wielkie zebrania, na których wzywano do rozpę-

dzenia uczestników uroczystości ku czci poległych w wojnie światowej. Policja nie dopuściła jednak do ekscesów.

Pobyt P. Prezydenta Rzplitej St. Wojciechowskiego w Bydgoszczy.

(Od własnego korespondenta.)

Bydgoszcz, 3 sierpnia 1924 r.

Dzień 2-go sierpnia.

Już w sobotę ściągają ze wszech stron drużyny Sokole do Bydgoszczy. Z Działdowa, z Pucka, z Lubawy, Grudziądza, Chełmna, Tczewa, Gdańska, słowem z wszystkich miast pomorskich.

W Bydgoszczy ruch wielki już w sobotę. Widać gorączkowe przygotowania na cześć przyjazdu p. Prezydenta Rzplitej. Z wszystkich domów, nawet w odleglejszych ulicach powiewają sztandary narodowe. Nawet Niemcy podkreślają lojalność i „flagują”. Zauważamy artystyczne dekoracje domów kupieckich a szczególnie prywatnych.

O ósmej capstrzyk pułków piechoty a w Teatrze Miejskim akademja sokola. Spieszmy do teatru. Publiczność zajęta widowiskami i gwarnym życiem na ulicach, nie dopisała. Balkony pełne, parter świeci pustkami. Szkoda wielka. Wprost popisowa muzyka orkiestry 59 pułku piechoty zadowolnić musi najwybredniejszego znawcę koncertów.

Akademję otwiera w imieniu miasta wiceprezes miasta dr. Chmielewski. Najstarsze towarzystwo śpiewacze w Bydgoszczy „Halka” pod mistrzowską batutą p. dyrektora Masekowskiego daje co najlepsze w dwóch popisowych piosenkach a w końcu ulegając aplauzom, dodaje kawałki pieśni.

W imieniu Sokolstwa przemawia p. red. Teska. Przemówienie jego co do treści i formy nieprzeciętne porywa słuchaczy, którzy dziękują mu nieustającymi oklaskami. Pieśń „Halki” kończy akademję.

Dzień 3-go sierpnia.

Przyjazd Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Programowo punktualnie o godz. 9 nadjeżdża z Solca pociąg pana Prezydenta Rzplitej na dworzec. Orkiestra intonuje hymn narodowy. Następuje ceremoniał ten sam co w Grudziądzu z tym jedynie wyjątkiem, że panie nie witają Go i nie wręczają Mu kwiatów. Chór „Halki” śpiewa, P. Prezydent z zajęciem wysłuchuje piosenki do końca. Opuściwszy dworzec i pod eskortą 2 szwadronów 16 p. ul. następuje przejazd przez miasto do kościoła farnego. Od ołtarza wita P. Prezydenta ks. infułat Laubitz. Mszę solenną w asyście duchowieństwa celebruje ks. dziekan Makczewski.

Z kościoła udaje się p. Prezydent ze świtą do Ratusza, gdzie w imieniu miasta przemawia przewodniczący Rady Miejskiej pan Janicki. Szkicuje on historyczną przeszłość miasta i przedstawia w streszczeniu postulaty gospodarcze. Mowy niestety podać nie możemy obszerniej, albowiem uprzywilejowano ją tylko prasie miejskiej. Mimo wszelkich starań i zabiegów mów wielkości miejskich Wasz korespondent otrzymać nie mógł. Hierarchii municypalnej nie zależy snąc na rekapitulacji tych przemówień. Odbitki przemówień sporządzono w 2—3 egzemplarzach.

Z Rady Miejskiej udają się wszyscy do nowootworzonego

Muzeum Miejskiego,

gdzie ks. kustosz wita P. Prezydenta i udziela objaśnień. Na boisku.

Na boisku czekała już w szeregach kolumnowych tak Sokoli Dzielnicy Pomorskiej jak towarzystwa b. wojaków i powstańców ze sztandarami na przybycie Najwyższego Dostojnika Państwa. Pan Prezydent z świtą wśród dźwięków orkiestry sokolej i wojskowej odbiera raport i musi trzymać kolumny. Po skończonej mustrze następuje poświęcenie boiska przez ks. infułata Laubitza, poczem z rozkazem Pana Prezydenta chorągiew idzie w górę i emblemat narodowy powiewa nad placem święceń Sokolstwa. (Ze złotu „Sokoła” osobne zdany sprawozdanie.)

Regatki.

Sensacją dnia są regatki klubów i towarzystw wioślarskich.

Dzięki uprzejmości p. Fitzermanna (bo w Bydgoszczy każdy stara się o siebie i patrzeć musi jak dotrze do programowo przewidzianych miejsc), który swoją motorówkę bezinteresownie stawił do dyspozycji prasy, udajemy się do Brdyńskiego. Tu, jak i poprzednio w Sokole, widzimy przemysł, dobrze funkcjonujący aparat organizacyjny. Trybuna przepelniona publicznością, która owacyjnie wita Pana Prezydenta. Wyniki regat podajemy pod „sportem”. — Red.)

O godz. 6.30 parostatek „Wisła” z panem Prezydentem i świtą udaje się do śluz nad Wisłą, gdzie po szczególnych inspekcji interesuje się urządzeniami. Po przeglądzie wracamy do Bydgoszczy na

boisko Sokola,

gdzie druha Dostatni wyprowadza drużynę 600 Sokolów, defilującą przed P. Prezydentem, a następnie pod komendą druha Makowskiego popisującą się w wolnych ćwiczeniach.

Obiad w Strzelnicy

kończy pierwszy dzień uroczystości na cześć Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Wioślarstwo.

Bydgoszcz, 3. 8. (PAT.) W dniach 2 i 3 bm. odbyły się na Brdyńsku pod Bydgoszczą doroczne regaty wioślarskie o mistrzostwo Rzecz. Polskiej. Regaty zaszczylił swą obecnością p. Prezydent Wojciechowski. Publiczności zebrało się około 10000 osób. Wyniki były następujące: Dnia 2 sierpnia. Bieg I. czwórki kłepkowe odkryte nowicjuszy: 1) AZS. (Poznań) — 6 min. 49 sek.; 2) Tow. Wiośl. „Polonia” (Poznań) — 6 min. 51 sek.; 3) Warszawskie Tow. Wioślarskie — 6 min. 54 sek. Bieg II. czwórki kłepkowe odkryte (dębowe) młodszych: 1) Poznański Klub Wioślarski — 7 min. 2/5 sek.; 2) Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie — 7 min. 8 sek.

Dnia 3 bm. Bieg III czwórki młodszych: 1. Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie — 6 min. 37 i 2/5 sek.; 2. A. Z. S. (Warszawa) — 6 min. 40 sek. Bieg IV czwórki kłepkowe odkryte młodszych: 1. A. Z. S. (Poznań) 2. Towarzystwo Wioślarskie „Tryton” (Poznań). Bieg V czwórki kłepkowe odkryte pań. Do zawodów stanęła tylko jedna osada Warszawskiego Klubu Wioślarek. Czas 8 min. 21 sek. Bieg VI czwórki o mistrzostwo Polski i nagrodę przejściową Sokola w Krakowie: 1. A. Z. S. (Warszawa) — 6 min. 31 sek.; 2. Towarzystwo Wioślarskie (Warszawa) — 6 min. 34 sek. Bieg VIII jedynki młodszych: 1. A. Z. S. (Kraków) — 8 min. 4 sek.; 2. Towarzystwo Wioślarskie (Warszawa) — 8 min. 11 sek. Bieg IX czwórki kłepkowe odkryte nowicjuszy: 1. Klub Wioślarski Warszawskich — 7 min. 6 i 2/5 sek.; 2. Bydgoskie Tow. Wiośl. — 7 min. 18 sek. Bieg X ósemki o mistrzostwo Polski i nagrodę przejściową p. Prezydenta Rzplitej, która przechodzi na własność towarzystwa, które zdobędzie ją 3-krotnie w ciągu 5 lat: 1. Towarzystwo Wiośl. w Warszawie — 5 min. 45 i 2/5 sek.; 2. Klub Wiośl. w Poznaniu — 5 min. 47 i 2/5 sek. Najlepszy czas uzyskany na torze polskim. Bieg XI czwórki nowicjuszy: 1. A. Z. S. (Poznań) — 6 min. 37 i 2/5 sek.; 2. Towarzystwo Wiośl. „Tryton” (Poznań) — 6 min. 47 sek. Bieg XII jedynki o mistrzostwo Polski: 1. Tow. Wiośl. w Warszawie (Owocimski) — 7 min. 5 sek.; 2. Klub Wiośl. w Toruniu (Pułkowski) — 7 min. 23 sek., najlepszy czas na torze polskim.

Bydgoszcz, 3. 8. (PAT.) W związku z dzisiejszymi regatami wszechpolskimi i jutrzejszą rzadką uroczystością poświęcenia czterech sztandarów pułkowych, przyjechał tu dziś rano p. Prezydent Rzeczypospolitej. W Toruniu na dworcu oczekiwali dostojnego gościa wojewoda pomorski p. dr. Wachowiak, inspektor armii gen. Skierski, dowódca O. K. VIII. gen. Hubischta oraz starosta toruński p. Czarliński, którzy zaproszili przez p. Prezydenta do pociągu wyjechał do Solca, tj. do stacji granicznej województwa pomorskiego. W Solcu na peronie powitał p. Prezydenta wojewoda poznański p. Bniński, starosta Bydgoski p. Niesiołowski oraz burmistrz m. Solca p. Pełtński, poczem p. Prezydent obejrzał zgromadzone na peronie szpalery delegacji miejscowych stowarzyszeń i instytucji społecznych, odjechał, żegnany owacyjnie do Bydgoszczy. W drodze eskortowała pociąg flotylla lotnicza garnizonu bydgoskiego. W Bydgoszczy stanął pociąg punktualnie o godz. 9-ej rano. Wychodzącego z pociągu p. Prezydenta Rzplitej przywitał krótkim przemówieniem prezydent miasta p. dr. Sliwiński. P. Prezydent przy dźwiękach hymnu narodowego przeszedł przed frontem kompanii honorowej, następnie w towarzystwie wojewody p. Bnińskiego, swity oraz licznego orszaku przedstawicieli władz miejscowych udał się powozem eskortowanym przez honorowy szwadron 16 p. ulanów do kościoła farnego, gdzie ks. infułat Laubitz powitał p. Prezydenta krótkim przemówieniem, poczem w asystencji licznego duchowieństwa odprawił mszę św. Po nabożeństwie udał się p. Prezydent do ratusza na uroczyste posiedzenie rady miejskiej, poczem zwiedził świeżo założone muzeum. Następnie p. Prezydent dokonał otwarcia boiska sokolów, gdzie odebrał hołd sokolów okręgu bydgoskiego, sokolów pomorskich, związków i towarzystw sportowych oraz oficerów rezerwy. Po spożyciu śniadania w mieszkaniu p. Prezydenta miasta udał się p. Prezydent Rzplitej parostatkem do Brdyńskiego na regaty. W wycieczce tej towarzyszyli p. Prezydentowi m. in. ks. Biskup polowy Gall, wojewoda poznański p. Bniński, inspektor armii gen. Skierski, gen. Hubischta, gen. Jung, szef kancelarii cywilnej Lenc, adiutant p. Prezydenta major Mazanek i por. Waszkiewicz, prezydenci miast Poznania, Bydgoszczy i Grudziądza pp. Ratajski, Sliwiński i Włodek, starosta krajowy poznański p. Begale i inni. Na przyjęcie dostojnego Gościa miasto przybrało odświętny wygląd. Domy były malowniczo przybrane zielenią i chorągiewkami o barwach narodowych. Na ulicach, któremi przejeżdżał p. Prezydent były ustawione szpalery młodzieży szkolnej, cechów i publiczności, które owacyjnie witały przejeżdżającego p. Prezydenta.

Zważyć należy, że my tu na tym polskim kurytarzu na ciężkiej bardzo placówce, najdokładniej widzieliśmy ten fakt, że teren Pomorza, to platforma ciągłego zmagania się czuwa ciągle, wyteżenie śledzi naszą zdolność odporności i że żadnej okazji i stosownej pory nie ominie.

Czeka nas prędzej czy później ciężka rozprawa, do której my gotować się musimy już od dzisiaj aby kiedyś w krytycznym momencie nie stanąć nie przygotowanymi.

Chciałbym słowa moje powlazać w jeden zgodny akord szczerzego oddania tego, co czuję — chciałbym aby wszystkim zapadły głęboko do serc słowa te — dyktowane głęboką troską o przyszłość naszego Pomorza a co za tem idzie o dobro Polski.

W przygotowaniach do tego nie możemy omiąć żadnego momentu który kiedyś może się izżym wobec nas zarzutem upomnieć.

Nikt zapewne bardziej i jaśniej sobie nie zdaje sprawy od was panowie. W tej cichej walce odgrywa teatr, w

tej walce o duszę polską, o dostojność naszego twórczego życia.

Wtemy również, że wy panowie nieleńcie ciężar władztwa na swoje barki, aby tylko wzmóc to zarzewie intensywnego życia polskiego w Grudziądzu.

Jednym z takich atutów nader ważnych jest stały, młody wytyczna linie teatru.

Teatr ten rozumie się może być wydzierżawiony, ale musi miasto mieć tę pewność, że poziom jego nie ulegnie żadnemu odchyleniu ku lekkiej muzyce czy płytkiej i ordynarnej farsie. Musi pozbawić teatr posiadać silne oparcie finansowe, aby w ciągu roku nie stanąć i nie zaczynać rzeczy od nowa.

A więc czy tak, czy owak, Magistrat, miasto będzie odpowiedzialne za scenę i w chwili niewypłacalności dzierżawcy, materialnie odpowiedzialny będzie.

Teraz na ten wypadek, kiedy się będzie chciało puścić teatr znowu w ruch, jakich wysiłków zwłaszcza natury finansowej potrzeba aby podkopane zaufanie do sprawy teatru wśród naszego społeczeństwa naprawić.

Tak tedy reasumując te wszystkie plusy i minusy dzierżawy teatru, przychodzimy do wniosku — że dla miasta finansowo nie jest korzystna a dla społeczeństwa tem bardziej.

Pozostawałoby umiastowanie teatru w przyszłym sezonie jak to miało miejsce dotąd.

I tu są poważne trudności. Deficyt zwłaszcza. Prawda jest on daleko mniejszy niż w innych miastach, choćby w Toruniu. Ale jest i ta okoliczność zdaje się zdecydowała o dzierżawie.

Zdaje się jednak, że wobec przygotowań jakie poczynił teatr niemiecki w Grudziądzu angażując szereg wybitnych sił aktorskich, Magistrat nie zechce wypuścić ze swej dłoni sprawy teatru. Deficyt a raczej dochody na teatr będzie można uzyskać przy sprężystej akcji człowieka: któryby istotnie zajął się sprawą zdobywania pieniędzy dla teatru serdecznie. Są trzy źródła zdobycia pokryć na deficyt: subwencja rządu, (którą uzyskać dałoby się z całą pewnością, przy energicznym wysiłku), organizacja obywateli. (sprawa ta jest również do przeprowadzenia, zważywszy już ofiarność, a zwłaszcza poczucie odpowiedzialności wobec narodu), po trzecie mają subwencja magistratu.

Subwencja ta znajduje się zapewne i nie zrobi wielkiej zniszczy w budżecie, a znając istotnie groźne położenie nasze na kresach Magistrat, jak nikt inny uczy konieczność dopomożenia sprawie teatru.

Zorganizowawszy te trzy kierunki stanie miasto z Radą Miejską na czele z podniesionym czołem, wobec zakusów i zasilków niemieckich z Berlina.

czór gnać będzie całe szeregi obywateli, aby im zasiać w Miejski teatr polski nie da się ubiec Niemcom i co wiedusze ziarna szczerzego ukochania Polski.

A kiedyś po latach ojcowie miasta do ciężkiej służby dla ojczyzny dołożą jeszcze jeden powód do wdzięczności: to, że potrafili mimo przeciwności, teatr utrzymać we własnym zarządzie, i że nie bacząc na kształt, umieli docenić rolę słowa polskiego na Kresach.

A więc baczność! Każdy dzień zwłoki, to jeden atut więcej w rękach Niemców.

Goście węgierscy w Warszawie.

Dnia 27 b. m. przybyła do Warszawy grupa profesorów i studentów węgierskich, powracająca do ojczyzny z dalekiej północy, dokąd jeździła w celach naukowych. Po ulokowaniu się w jednym z domów akademickich, wycieczka węgierska w towarzystwie prof. Uniw. Warsz. dr. Ad. Diveky i studentów polskich zwiedziła miasto, interesując się żywo zabytkami przeszłości. Popołudniu staraniem koła geograficznego goście udali się statkiem na Bielany, gdzie badali szczegółowo lewy brzeg Wisły; przy tej sposobności zwiedzili kościół, klasztor i bibliotekę, gdzie udzielał objaśnień ks. bibliotekarz. Wieczorem podczas kolacji, w kasynie oficerskiej, przedstawiciel Komisji Spraw Zagranicznych N. K. A. p. Jerzy Czerwiński wygłosił dłuższe przemówienie, przetłomaczone na język węgierski przez prof. Diveky. Przemówienie to doznało ze strony gości bardzo gorącego przyjęcia. W opowiedzi zabrał głos prezes Zw. Stud. Węgierskich p. Józef Janicsak, dziękując za serdeczność, z jaką Węgrzy spotykają się w Polsce. Następnego dnia, pomimo ulewnej deszczu, goście udali się do Wilanowa, popołudniu zaś zwiedzali w dalszym ciągu miasto. O 5-tej popołudniu w Instytucie Geograficznym prof. Lencowicz miał dla gości wykład w języku francuskim o „Geograficznym położeniu Warszawy i okolic”, tłumaczony na język węgierski przez dr. Schilling Gabor, docenta Uniwersytetu w Szegejdynie. Wieczorem goście udali się w dalszą podróż do Krakowa.

INAUGURACJA WIELKIEJ RADY FASZYSTÓW.

Rzym, 3. 8. (PAT.) Wczoraj po południu w wielkiej sali pałacu weneckiego odbyło się posiedzenie inauguracyjne narodowej rady faszystów.

Po wygłoszeniu przemówień inauguracyjnych zabrał głos Mussolini. Zaznaczył on na wstępie, że przemawia jednocześnie jako szef rządu i jako przywódca partii, ponieważ obie te funkcje łączą się stanowiąc jedną całość.

Mówca powitał obecnych na posiedzeniu faszystów a w szczególności, tych, którzy przybyli z prowincji najbardziej wernych i oddanych faszystom. Mussolini wezwał ich, aby szli do miast, werbując ludność swoim zapalem oraz słowami rozzumnymi i jasnymi. Faszyzm powinien zerwać z gwałtownymi środkami walki, nie powinien jednakże zbyt ulegać i stawać się drażliwym tak, aby inni w tym czasie przygotowywali się do ataku i zmusili faszystów do walki na warunkach przeciwnika słabszego.

Faszyzm — mówił premier — nawołuje do zgody i do pokoju, nie może jednak być faszystą ten, kto nie potrafi opierać się nawałnicom. Przemówienie Mussoliniego było gorąco oklaskiwane. Posiedzenie zakończono odśpiewaniem hymnu faszystowskiego. Wychodzącemu z pałacu Mussolinemu, tłumy zgromażyły entuzjastyczne powitania.

Przed decyzją w sprawie Teatru.

Z miasta nasyłają nam następujący artykuł, z którego wywodami solidaryzujemy się, a który pomimo spóźnionej pory ze względu na aktualność tematu podajemy w całości.

Red. Nie zamierzamy bynajmniej wpływać na taką czy inną decyzję w sprawie ewentualnej dzierżawy teatru, chcemy tylko dzisiaj, w dzień rozstrzygnięcia definitywnego tej kwestii zastanowić się pokrótce, jak istotnie w świetle obiektywnej prawdy sprawa ta się przedstawia.

Naprzód pytanie, czy teatr potrzebny jest w Grudziądzu, czy w ogóle te wszystkie deklamacje, jakie się ma zwykle w takich chwilach w zapasie o placówkę na rubieżach zachodniej Rzeczypospolitej, czy nie są to w ogóle brednie i igraszka?

Uczczenie poległych.

Nabożeństwo żałobne za dusze poległych i zmarłych za Polskę w czasie wielkiej wojny zgromadziło mnio rychłą porę (8 godzinie) i oddalenie kościoła garnizonowego szerokie koła społeczeństwa naszego tak cywilnego jak wojskowego. Ze sztandarem stawili się Związek Inwalidów.

Ceremonie żałobne odprawił ks. Blericq w asyście ksks. Krzyżanowskiego i Kastwy.

Po Mszy św. wszedł na ambonę ks. prob. Łęga i w

pięknych słowach uczcił bohaterów, z ich krwi przelanej dla nas potomnych wywodząc testament pracy i obowiązku, byśmy to, co oni nam zdobyli nie tylko utrzymali ale i wzmocnili.

Po przemowie ks. Blericq odprawił w towarzysztwie duchowieństwa przepisane modły nad symboliczną trumną, a następnie na znak symbolu nabożeństwa uniosła się pieśń żałobna „Witaj Królowo“, a następnie błagalna modlitwa „Ojczyznę, Wolność zachowaj nam Panie“.

Wielki pożar w Golubiu.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Golub, 2 sierpnia.

W noc z soboty dnia 2 bm. na niedzielę, miasto Golub zostało zaalarmowane sygnałem strażi pożarnej.

Płomienie w jednej chwili ogarnęły dwupiętrowy budynek, mieszczący składnice zboża i warsztat reparacyjny narzędzi rolniczych. Przeraził sygnał trąbek przy odgłosach strzałów i bicia dzwonów kościelnych zaalarmowały miasto i podniosły wszystkich mieszkańców na nogi.

Niebezpieczeństwo groziło wielkiemu sąsiedniemu zabudowaniu a stąd i miastu i to tym bardziej, że budynek ten mieścił w sobie znaczne zapasy smoły, benzyny i innych łatwo palnych materiałów.

W miejsce zawrzało Zmobilizowana straż ogniowa rzuciła się na ratunek. — Gromady ciekawych, jak zwykle w takich wypadkach, cisną się ze wszystkich stron. I nie dziwnego, bo pożar był imponujący w swej niszczycielskiej grozie. Budynek wzniesiony na dość wysokim wzgórzu, objęty pożarem, rozciągał dookoła snopy ognia i kłęby dymu.

Zaalarmowana ogniem okolica przybyła na pomoc straż ogniowa z Dybrzyna i Kowalewa. Ratunek był bezcelowy.

Wysilek skierowano ku umieszczeniu ognia. Trudność ogromną w akcji ratowniczej przedstawiał brak w pobliżu wody i niedostateczne środki techniczne. — Kilka zaledwie sikawek i wożenie w kubkach wody z odległej o 300—400 kroków studni, z góry skazywało cały wysilek strażu na niepowodzenie.

Podsycani i wzmagający się stale ogień drwił sobie z tych trzech czy czterech sikawek, które w najlepszym wypadku z dobrem powodzeniem mogłyby polewać ogród warzywny, lub kwiaty w ogrodzie.

Podziwiać jednak można było wysilek przybyłych strażaków, którzy nie zrażając się przeszkodami, z energią i zapalem walczyli z ogniem.

Udało się więc pożar umiejscowić, a sprzyjała temu pogoda, nie zamacona podmuchem wiatru. W przeciwnym wypadku nie dałoby się wprost przewidzieć rozmiarów katastrofy, gdyż obok znajdują się zabudowania i dom mieszkalny burmistrza m. Golubia, w odległości niezbyt dalekiej gospodarstwa.

Ogień gaszono do samego rana z nieustającą energią. Budynek był własnością miasta, dzierżawił go p. Kuźniewski. Straty ogółem wynoszą kilkadziesiąt tysięcy złotych

DZIŚ WIECZOREM o godz. 8½ na sali „Tivoli“ uroczystość ku czci bohaterów, poległych za sprawę ojczyzny w wielkiej wojnie.

Na uroczystość składają się śpiewy Tow. „Lutni“, przemówienie p. prof. Zwiernickiego; deklamacje stosowne i wspólny śpiew „Roty“.

Nie wątpimy, że sala „Tivoli“ zapełni się po brzegi, a inicjatorzy — Tow. Powstańców i Wojaków moralnego doznają, a Związek Inwalidów materialnego poparcia przez składkę, która na ich potrzebę ma być zbierana.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Wrodek N.M.P. Śnieżnej. Wschód słońca 4.27 zachód 7.43. Wschód księżyca 9.36 zachód 9.49.

Wielka Pantomina Grunwaldzka.

Blisko 10000 osób podziwiała wczoraj ostatni efekt pracy — towarzystw urządzających Obchód Grunwaldzki w Grudziądzu.

Olbrzymi stół parowu nakryto trybuną, przystrojono drzewkami i lampami.

Całość — tak artystycznie jak i technicznie — wypadła bardzo dobrze. Potężne wrażenie uczyniły: wjazd króla Wł. Jagielly, w otoczeniu rycerstwa oraz końcowe fragmenty obrazu trzeciego. Wszyscy biorący udział w Pantominie wywiązali się ze swych ról znakomicie. Na szczególne podkreślenie zasługują: król Władysław Jagiello, niezmordowany Zawisza Czarny, oraz będący prawdziwie blisko śmierci walecznych — mistrz Ulrich von Jungingen. Publiczność grudziądzka — i bardzo licznie zebrana zamiejscowa — darzyła rzeszami oklaskami tak wykonawców jak i organizatorów.

Niechaj więc wczorajsze szczere brawa, piękne upominki i kwiaty — oraz prawdziwe zadowolenie widzów, będą najlepszą pochwałą i nagrodą, oraz bodźcem do dalszej intensywnej pracy kulturalnej na Pomorzu — dla autora i organizatorów Pantominy Grunwaldzkiej.

—** **Powtórzenie Pantominy „Pod Grunwaldem“ za dnia.** Na życzenie prezesa Komitetu Opieki nad Żołnierzem, pana plk. Aleksandrowicza, zostanie pantomina „Pod Grunwaldem“ powtórzona we wtorek, dnia 5 sierpnia br., o godz. 6 i pół po poł. Dla wojska, tak pp. oficerów jak i szeregowych, wstęp bezpłatny. Dla publiczności cywilnej wstęp znizony: trybuna 1.50 zł., miejsca rezerwowane 1 zł., stojące 50 groszy. Niezliczone rzesze, które z powodu braku miejsca, odejść musiały od kasy, będą mogły we wtorek zobaczyć pantomine. Poza tym wystawienie pantominy za dnia przy dziennym świetle będzie dla widzów nową wielką atrakcją.

—** **Miesięczne zebranie Tow. Wojaków** odbędzie się we wtorek, dnia 5 sierpnia br., o godz. 8-mej wieczorem w sali Bazaru przy ul. Moniuszki. Na porządku dziennym sprawa walnego zebrania rocznego bardzo doniosły wykład ks. kan. Łukaszewicza i inne pilne sprawy. O jak najliczniejsze przybycie członków i sympatyków Towarzystwa uprasza ZARZĄD.

—** **Nieszczęśliwy wypadek.** Wczoraj wieczorem o godz. 10 na idącej z 8-mio letnim dzieckiem p. Antoninę Kasparyk najechał wóz tramwajowy. Nieszczęśliwa osoba doznała złamania lewej nogi w kostce. Dziecku nie stało. Motorowy winy najechania nie ponosi.

—** **Utonięcie.** Wczoraj w Rudniku około godz. 6 wieczorem utonął 24-letni Wiesław Teodor. Przyczyną utonięcia był udar sercowy. Złoty wydobyto.

—** **Usiłowane samobójstwo.** Piszą nam z Łaskowia o usiłowanym samobójstwie jakie chciał dokonać na sobie urzędnik telefoniczny Okr. Urz. Ziemi w Grudziądzu, który przyjechał do swego nra. Desperata odtwieziono do szpitala w Świecie. Powód samobójstwa nieznan. Śladztwo w toku.

Z całej Polski.

—* **CHRZANÓW.** (Skazany strzeła w sądzie). W sądzie tutejszym rozegrała się niesłychana scena. Przed sędzią Stawiskim stał kolejarz, Franciszek Adamanek, oskarżony przez małżeństwo Michała i Józefę Zajsmanów o obrazę czci powstała w zatargu o mieszkanie. Adamanek zachowywał się w ciągu całej rozprawy niezwykle wyzywająco.

Po rozprawie, która skończyła się skazaniem oskarżonego na dwa dni aresztu, Adamanek wyjął rewolwer i począł strzelać do sędziego.

Padło kilka strzałów. Na sali, gdzie znajdowało się wówczas kilkanaście osób, powstała panika. Adamanek strzelał dalej raniąc ciężko w szyję Zajsmanową, leśnego Mozawetza w nogi oraz wieśniaka Kwarczaka.

Do strzelającego podbiegli znajdujący się w sieni sądu przodownik Michalski, który wreszcie Adamanka rozbroił. Sędzia, prokurator i świadkowie uchronili się przed kulami, uciekając przez okno.

Adamanka obezwładniono i osadzono w więzieniu, ranną Zajsmanową przewieziono do szpitala w Krakowie.

—* **CZERNICE.** (Straszny pożar). Straszny wypadek miał miejsce we wsi Czernice, powiatu Błońskiego, gdzie w czasie pożaru spłonęły dwie osoby.

Przed niedawnym czasem, we wsi Czernice, jedna z gospodyń, niejaka Biegańska, wyniosła wieczorem śmiecie z chaty wraz z popiołem, w którym znajdował się żarzący się jeszcze węgiel. Od węgla zapaliły się śmiecie, a od nich stanął w płomieniach dom. Gdy około godz. 3 po północy straż nocna wszczęła alarm, wystraszeni mieszkańcy wyrwali z głębokiego snu, rzucili się na ratunek swego dobytku. Wśród ratujących znaleźli się oczywiście i Biegańska, która jak i wielu mieszkańców wsi, nawpół sennych, straciła orientację. Jak i inni wypadała i z powrotem wpadała do płonących obór ryczące bydło. Tymczasem ogień rozszerzał się coraz bardziej. Nieszczęśliwa kobieta straciła z przerażenia przytomność i zamiast uciekać w pole, wpadła do płonącej obory.

Rano, gdy opanowano ogień, wieśniacy znaleźli na zgłiszczach zwęglonego trupa nieszczęśliwej Biegańskiej. Gdy poczęto następnie szukać dziecka Biegańskiej, 3-letniego synka, nie można go było nigdzie narazie znaleźć. Sądono, że dziecko zabrał jakaś liściwa sąsiadka. Okazało się jednak, że i dziecko leży zwęglone. Najprawdopodobniej chłopczyk, widząc matkę, biegnącą wśród ognia i nie rozumiejąc niebezpieczeństwa, pobiegł za matką do stodoły i padł pastwą płomieni.

—* **WARSZAWA.** Dnia 30. 7. przybyła do Bukaresztu przez Lwów wycieczka studentów i studentek rumuńskich. W liczbie około 60 osób.

(Zemsta zdradzonej żony). Na rogu ul. Królewskiej i Granicznej żona elektrotechnika, 25-letnia Marianna Różewiczowa z rozpaczy, że ma jej, 23-letni Kazimierz, pomimo, że są dopiero 10 miesięcy po ślubie, bije ją, zdradza, nie daje pieniędzy na życie, często nie przychodzi na noc do domu, wykonywując uplanowaną zemstę, oblała męża swego kwasem siarczanym. W samą porę nadszedł przodownik 8-go komisarjatu Sosnowski, który szybko wyrwał jej buteleczkę z zabójczym kwasem. Tym sposobem Różewicz uległ tylko lekkiemu poparzeniu piersi oraz popaleniu ubrania i bielizny. Nadto mają zniszczone ubrania trzech przypadkowi przechodnie.

(Szajka szpiegowska). „Gazeta Poranna“ zwraca uwagę na zorganizowaną szajkę szpiegowską, która od pewnego czasu grasuje po Warszawie, w celu wykradania papierów państwowych. Kradzieże takie zdarzały się ostatnio w Paryżu, Berlinie i kilku innych stolicach państw europejskich. Zważono, że od dłuższego czasu różni nieznani osobnicy obserwują gmachy państwowe, ministerja, oraz śledzą za osobami ze świata politycznego i wysokimi urzędnikami państwowymi.

Z całego świata.

* **NOWY JORK.** (Kongres murzynów). Odbędzie się tu obecnie kongres murzynów z całego świata. Na kongres przybyło około tysiąc delegatów z Ameryki, Indii zachodnich i Afryki.

— Herriot — ryczącym lwem. Londyński korespondent gazety „Intransigeant“ komunikuje, że ambasador japoński Hajaski po ostatnim posiedzeniu przywódców delegacji, oświadczył co następuje: „Jest rzeczą osobliwą, że Herriot zwalczał dawniej okupację Ruhr, a dzisiaj, na wzmanke, że Francja powinna się zobowiązać, iż nigdy już do Ruhr nie wróci, ryczy jak lew“. Widocznie Herriot, podobnie jak się to stało z Mac Donaldem, przystąpiwszy do praktycznej polityki stał się „przedewszystkiem nacjonalistą“.

— „Niepatryjotyczny Mac Donald“. Klub gry w Gólf, miejscowości rodzinnej obecnego premiera angielskiego, potwierdził obecnie swą uchwałę z r. 1916, według której Mac Donald z powodu swego niepatryjotycznego zachowania się w czasie wojny został z klubu wykluczony. Za zniesieniem ówczesnej uchwały głosowało 55 członków, a przeciw zniesieniu 47. Ponieważ uchwała tego rodzaju może być zniesiona tylko większością dwóch trzecich głosów, przeto wykluczenie Mac Donald'a pozostaje w mocy. (Jak wiadomo, Mac Donald rozwijał w czasie wojny agitację pacyfistyczną).

Z Pomorza.

—** **SZEMBRUK** pow. grudziądzki. (Suka karmiąca prosiąt). U gospodarza Dittmara oprosiła się maciora, która miała 17 prosiąt. Ponieważ wszystkich równocześnie karmić nie mogła, więc suka, której w owym czasie zabito szczenięta, ulitowała się nad nieborakami i dwa przyskoczyła do siebie. Jak widać, zwierzęta domowe p. Dittmara bardzo są dbałe o dobroć swego pana.

—** **TORUŃ.** (Samobójstwo dyrektora teatru toruńskiego). W niedzielę wieczorem w swoim gabinecie w Teatrze Toruńskim dyrektor Mieczysław Szpakiewicz usiłował strzelać z rewolweru odebrać sobie życie. Kula przeszła oponę brzuszna i nerki. Stan denata budzi poważne obawy. P. Mieczysław Szpakiewicz został podobno zaangażowany na sezon przyszedł do Teatru Polskiego w Poznaniu na stanowisko głównego reżysera.

—** **TORUŃ.** (Zamiat koni — motocykle). Stosownie do uchwały toruńskiego wydziału powiatowego, 6 policjantów powiatowych otrzymało w tych dniach motocykle. Zarządzenie to miało na celu ulepszenie służby policyjnej która dotąd pełniła konno swe obowiązki w powiecie. Obecnie służba bezpieczeństwa będzie mogła niezależnie się od innych mniej sprawnych środków lokomocji i dotrzeć z łatwością wszędzie, gdzie tego zajdzie potrzeba.

Wiadomości z Chojnic i okolicy.

Chojnice, dnia 1 sierpnia 1924.

1) Targ sobotni był, pomimo że żniwa są w pełnym biegu bardzo dobrze obsesany. Nie było wprawdzie tyle drzewa opałowego, torfu i prosiat, natomiast było dużo ziemiaków rylichków, mięsa i warzywa, a mianowicie grzybków tak zwanych kurzejkami i czarnych jagód leśnych. Były także maliny pończki i wiśnie, za ziemniaki żądano 2.50 zł. za centnar, za masło 1.50 i więcej za funt, za jajka 1.30 zł. za mendl, kurzejki 10 do 15 groszy, jagody 15 do 20 gr. za jeden litr.

Z powodu przybycia pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do Chojnic, postanowiło miasto poprosić pana Prezydenta aby przyjął na pamiątkę tablet, na którym, witając pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej pan burmistrz miasta Chojnic, poda mu chleb i sól. Tablet ten rzeźbiony jest z drzewa dębowego przez tutejszego rzeźbiarza p. Schultza i przedstawia w środku ratusz z sąsiednimi budynkami i kościoł gimnazjalny. Forma jest okrągła, na około brzegu jest napis także wyrzeźbiony, który brzmi: Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej miasto Chojnice w dniu 6 sierpnia 1924. Napis ten okolony jest bardzo pięknie rzeźbionym brzemieniem, który przedstawia kłosa zbożowe i szyszki chojnowe z gałązkami. Rzeźba brzegu przetrwana jest w dwóch sobie przeciwnych miejscach, w jednym gryfem pomorskim, w drugim godłem miasta Chojnic (głową żubra). Oglądać można ten tablet w oknie wystawowym kupca pana Schreibera w rynku.

2) Przyaresztowano i osadzono w więzieniu śledczym w

Chojnicach, Waltera Kaschinitzkiego, rolnika i zarazem przedsiębiorcę furmaństwa, po poprzednim przeprowadzeniu rewizji w jego domu. Zachodzi podobno przewyżanie towarów przez granicę polsko-niemiecką. K. uprawiając zawodowo furmaństwo, jeździł często do Człuchowa, miasta powiatowego w Niemczech, do którego można się dostać za przepustką graniczną i przy tej sposobności miał przewozić towary.

4) Rada Miejska wybrała na posiedzeniu swem w dniu 23 lipca br. kupca p. Antoniego Kunowskiego, roziemcę na miasto Chojnice, w miejsce ustępującego dotychczasowego roziemcy kupca p. Jacyńskiego, Pan Kunowski urząd ten przyjął.

5) Komisja porządkowa wybrana z powodu przyjęcia pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w Chojnicach, omawiała na swem zebraniu w dniu 1 sierpnia br., odbytem w lokalu p. Żelaznego, porządek tworzenia szpalery i pochodu wzgl. defilady w dniu przybycia. Zagaił i przewodniczył zebraniu przewodniczący tejże komisji p. Antoni Kunowski, który pomiędzy innem apelował do publiczności, aby nie tamowała w tych kilku uroczystych godzinach niepotrzebnie ruchu pochodowego przez zaleganie ulic i chodników i temsamem nie utrudniała Policji Państwowej utrzymywania porządku, i nie narzucała się na nieprzyjemności. Dalej żeby nikt nie rzucał kwiatami wzgl. bukietami w kierunku, którym będzie przejeżdżał albo przechodził pan Prezydent wzgl. jego otoczenie, bo policja otrzymała surowy nakaz natychmiastowego aresztowania każdej osoby, któraby się do tego nie zastosowała.

Z ostatniej chwili.

Minister Darowski ustępuje?

Warszawa, 3. 8. (AW). Pan Minister Pracy Darowski na zapytanie przedstawiciela Agencji Wschodniej o przyczynach zgłoszenia dymisji, oświadczył, iż powodem do tego kroku była niechęć do jego osoby, jaka się ujawniła ze strony związków zawodowych po przeprowadzeniu przez niego jako rozjemcy sprawy zatargu w przemyśle G. Śląska. Jakkolwiek dymisja nie została przyjęta, p. Minister Darowski uważa

jeszcze sprawę za otwartą dla siebie do chwili osobistego porozumienia się z p. Prezesem Rady Ministrów.

Warszawa, 2. 8. (PAT). P. minister pracy i opieki społecznej Darowski zgłosił prośbę o dymisję, której p. Prezydent Rzeczypospolitej zgodnie z wnioskiem p. Prezydenta Mjnistrow nie przyjął.

Stan zdrowia gen. Sikorskiego pogorszył się.

Warszawa, 4. 8. (A. W.) „Kurier Polski” donosi, że stan zdrowia min. Sikorskiego pogorszył się wskutek przedwczesnego wstania z łóżka i rozpoczęcia urzędowania.

Min. Sikorski przerwał wszystkie przyjęcia, we wszelkich sprawach zastępuje go gen. Zwierzchowski.

Dekret o lichwie w odniesieniu do Banków.

Warszawa, 3. 8. (AW). Jak się dowiadujemy, pan. Minister Skarbu Grabski podpisał rozporządzenie wykonawcze do dekretu o lichwie, regulujące zastosowanie tego dekretu do działalności banków. W myśl rozporządzenia każdego piątego miesiąca banki przedstawić mają Rządowi wykazy pobieranych procentów we wszystkich zasadniczych kategoriach operacji bankowych.

Stopa procentowa nie może przekraczać trzech od sta miesięcznie, licząc prócz normalnych 2 proc. jeszcze wydatki administracyjne, które nie mogą przekraczać 1 proc. Jednocześnie rozporządzenie ustala trzymiesięczny termin dla zlikwidowania lub przyjęcia na nowe warunki tych transakcji, które zawarte były przed wydaniem dekretu.

Przedstawiciele marynarki włoskiej u Komisarza Rzplitej.

Gdańsk, 3. 8. (AW). W związku z przybyciem do Gdańska kłazownika włoskiego „Mirabello” u Komisarza Generalnego Rzplitej, odbył się uroczysty obiad, na którym prócz oficerów włoskich obecni byli Wysoki Komisarz Ligi Narodów, Prezydent Senatu Gdańskiego, Konsul włoski i inni.

Minister Strassburger wygłosił przemówienie, w którym wyraził radość, iż może przywitać w Gdańsku w imieniu Rządu polskiego przedstawicieli Włoch, podkreślając, iż wizyta włoska przyczyni się do większego jeszcze zacieśnienia węzłów przyjaźni między Polską a Włochami. W odpowiedzi

komendant Pini w serdecznych słowach podziękował za przyjęcie, wspominając o sympatii narodu włoskiego do Polski i zaznaczając, że uczucia te po raz wtóry wyraził centralnym władzom polskim w Warszawie.

Oprócz komisarza Generalnego Rzplitej przyjęcie na cześć oficerów włoskich wydal Prezydent Senatu i konsul generalny Włoch.

Prasa gdańska przypomina, iż pierwszy włoski statek zawinął do portu gdańskiego w roku 1560-tym.

Litwa kowieńska nie zapomina o Wilnie.

Berlin, 3. 8. (AW). Rząd litewski postanowił przedsięwziąć ostateczną próbę podniesienia sprawy wileńskiej przed Ligą Narodów. Delegatami Litwy mają być b. minister spraw zagranicznych Gałwanaukas i poseł w Berlinie Sidzikaukas, którzy dokładnie znają przebieg sprawy.

Litwa spodziewa się, że sytuacja międzynarodowa będzie

pomyślna ponieważ wpływ Poincarégo się zmniejszył a Paimlewe wypowiedział się za stanowiskiem Litwy.

Należy się liczyć z tem, że Polska uczyni wszystko, aby nie dopuścić do ponownego podniesienia sprawy wileńskiej, gdyż prestige polski ucierpiałoby przez podniesienie tej sprawy. Litwa ma się zgodzić na rozstrzygnięcie Hardinga, któremu to wyrokowi Polskę dotychczas nie chciała się poddać.

Stan rynku pracy.

w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Grudziądzu, ul. Klasztorna Nr. 5. — Tel. 14.

I. Z grupy umysłowo-pracujących.

1200 nauczycieli lub nauczycielek z ukończeniem seminarium nauczycielskiego lub 10-cio tygodniowym kursem metodyczno-praktycznym; maszyniści biegle piszącej na maszynie, znający dokładnie język niemiecki i stenografię do Sosnowca; instruktora rolniczego z uposażeniem w g. VIII st. — co najmniej wykształcenie średnie i wykształcenie fachowe teoretyczne i praktyczne do Łucka; lekarza komunalnego z placą VI kat. urzęd. państw. do Kielec; rutynowego urzędnika asystenta magistrackiego, do Kościerzyny, specjalistów bibliotekarzy do Wilna; organisty, żonatego w okolicy Kielec; nauczycielkę domową z patentem do Starogardu.

II. Z grupy fizycznie pracujących.

1 bednarza wykwalifikowanego do robót browarnianych do Ostrowca; szwajcara z trzema pomocnikami do majątku koło Nakła; wykwalifikowanego majstra, znającego się dokładnie na wypalaniu wapna niegaszonego w piecu Hofmanna; kowala do Chęcin; pracznik - prasowaczki wykwalifikowanej do Łucka; lokaja rodzinnego lub samotnego do Łucka; 10 tłuścacy i 5 spaczcy do Zarządu drogowego w okolicy Warszawy; 5 brukarzy do układania bruków z kamienia i kostki do Częstochowy; 360 robotników leśnych z własnymi piłami i sjelektami do Siedlec, Białegostoku i Łucka oraz 4 sily tartaczne do Łucka; 500 robotników leśnych z własnymi narzędziami do nadziewania Przewodnik przy Oslu, pow. śwlecki Pomorze; tokarza uniwersalnego na żelazo oraz kierownika warsztatów - mechanika maszyn rolnych do Siedlec; 1 skotarka do 80 krów koło Kępna; 25 niższych funkcjonariuszy P. P. na kresach do 45 lat, wzrost niemniej 168 cm. do PUPP Płock 40-50 łamaczy kamienia (granitów) i 90 tłuścacy szabru oraz do rozszywania szabru pod walce - koło Kielec; 2 młodszych ślusarzy maszynowych - specjalistów na lokomobile, młocarnie i żniwiarki do Czarnkowa.

Do Grudziądza: 1 tokarza drzewnego, 1 dekarza, 1 czeładnika bednarskiego, 1 tokarza w żelazie, 1 szklarza do oprawy obrazów.

W Grudziądzu i okolicy na Pomorzu: 6 pokojówek, 1 służący, 92 służące i 16 kucharek, 81 parobków, 565 dziewcząt lub kobiet samotnych, oraz 70 mężczyzn i chłopców do robót sezonowych, 1 rodzina z 2 zaczętnikami do majątku, 1 blacharz, 1 kowal, 1 pomocnik kowalski, 2 murarzy na deputat, 2 nauczycielki (1 freblanka), 8 komisarzy, 2 starszych pasterzy i 4 młodocianych, 3 zdumów garncarzy, 3 maszynistów, 2 stolarzy, 1 rzadca, 1 ogrodnik, 1 bufetowy, 1 robotnica wiejska, 3 kołodzieje, 6 czeładn. szewskich, 2 uczniów na kamaszników.

III. poszukujących pracy w miejszc.

1 urzędnik gospodarczy, 12 czeładników ślusarskich, 6 kowal, 2 maszynistów, 3 formiarzy, 2 palaczy, 2 czeładników młynarskich, 100 robotników, 3 młodocianych, 5 robotnic, 3 inwalidów wojennych, 1 gajowy, 3 piekarzy, biuralistów, 2 nauczycielki, 1 siodlarz, 2 stolarzy.

Blizszych wyjaśnień i 50 proc. zniżek kolejowych udziela Państwowy Urząd Pośr. Pracy w godzinach od 8 do 15.

Śp. Rektor Alfons Schulz.

(Pośmiertne wspomnienie).

Na cichym cmentarzu miejskim w Sepólnie usypano nową skromną mogiłę i przed Tron Najwyższego wzniosła się cicha modlitwa. Ozwaly się dzwony kościelne, a lud niósł rzewne modły za spokój duszy — nieboszczyka. Umarł nasz nam wszystkim tak bardzo znany i ukochany śp. Alfons Schulz Rektor Szkoły Powszechnej.

Pracy takiej owocnej życia miał śp. Jubilat prawie dwa miesiące przed zgonem ówczesnego wieku za sobą. Poważny ten szereg lat upłynął Nieboszczykowi wśród trudów, których to mógł sam znać najlepiej — lecz który każdy z nas z bliska patrzył, należałoby, ocenić potrafił. Wszyscy znaliśmy i podziwiali Jego wiedzę zawodową, Jego gorliwość i sumienność w spełnieniu obowiązków, jako też niezwykłą Jego uprzejmość i życzliwość w stosunku koleżeńskim. Niema pewnie nikogo pośród nas, którego by Zmarły nie wsparł czynem lub radą, czerpaną ze skarbnicy doświadczenia Jego zawodowego. Za tę Swoją gotowość do przysługi zjednał Sobie Nieboszczyk Jubilat wśród Swych towarzyszy pracy niezaprzeczone prawo do ich szczerzej wdzięczności.

Śp. Alfons Schulz miał wogóle cechy słowiańskiej natury, bo lubił bardzo muzykę i śpiew, którym to nietylko w dni powszednie, ale przede wszystkim w niedziele dobrowolnie i częstokroć się poświęcał i z dziećmi raz, podczas Ofiary Mszy świętej w Kościele parafialnym wysłuchał na Chwałę Bożą. Potrafił też każdego miłe gościć i trzymał się przestarzej a tak dobrej zasady chrześcijańskiej naszych dziadów: „Gość w domu. Bóg w domu”.

Z wielką radością i wspaniałością witaliśmy i obchodziliśmy Jego pamiątkową uroczystość srebrnego jubileusza w zawodzie nauczycielskim. Dlatego odczuwaliśmy tem większy żal i smutek, po śmierci tak zasłużonego człowieka. Zaprawdę: „Łos zmienny, a Bóg Cudowny”.

Pozostali żona — wdowa, syn: płaczą i ubolewają nad dośrogiem ojcem — troskliwym mężem; wśród wielkiej planów przerwała się tak przedko ta nić Jego zaledwie półwiekowego życia, gdyż liczył dopiero 47 lat.

Stoiśmy na nowo w kuźni naszej — zawodowej. Uderzamy znowu mocną dłoń i silną potęgą w tę twardą stal naszego codziennego obowiązku za przykładem nieboszczyka. Idźmy razem z dziećmi — jak On — wśród trudnych warunków i ciężkich czasów duchem polskim i bratnią miłością, a przede wszystkim miłością ojców naszych i prawdą Bożą, ażebyśmy służyć mogli „w młodości i siwiznie, Bogu i Ojczyźnie”.

Zajęci gorącą życia doby powołanemu i troską o byt zapomniany często o — miłych nam za życia osobach — przyjaciół — przeszłości. Dlatego stasze przypomina nam Krasicki te słowa: „Wy, co chcecie przeczuwać, wspominajcie. Wy, co chcecie stawić terazniejszość i odkryć przyszłość z jej szczytów, weźcie wpród w ciąg duszy wszystkie dni i biegle przeszłości”. Tak powinno być. Weźmy — nie cnoty nieboszczyka za wzór. W powierzonych nam duszach dziecka szukajmy krusza do ich otworzenia i rozwinięcia. Walczmy wszyscy za jego przykładem jako żołnierze dzieła, a walczyć możemy, walczmy chcemy owocnie, a do tej pracy, Szczęście nam Boże!

Może rzadko kiedy znajdziemy za naszą pracę podziękowanie za nauczanie i wychowanie. Nie stawiają nam nauczycielom żadnych pomników. Ale i tak nie chcemy ustawać w naszych usiłowaniach lub gasnąć w wewnętrzny zapale, bo posostajemy takimi, jakim nasz Nieboszczyk był wedle słów Słowackiego nietylko „duchem, stróżem i patronem, ale pozapalamy dusze na nowe wieki i — czyni”.

Zaciągaliśmy co prawda dług na Nieboszczyka, których

to za życia Jego krótkiego nie zdołaliśmy odpłacić. Jak za życia wzniesliśmy okrzyki na Jubilata, żeby mógł się doczekać setnych lat, tak teraz wszędzie i zawsze nie chcemy zapominać o naszych długach i Naszemu — zmarłemu Koledze gorące modły zasylać przed Tron Boży i do Królowej Korony Polskiej. Przyjacieli.

Z włości po świecie.

PIECIOMINUTOWY WYWIAD U EDISONA.

W Orange, w Stanie New Jersey, małej miejscowości, odległej od Nowego Jorku o pół godziny jazdy koleją, pracuje jeszcze z niezminiejszą energią słynny wynalazca Edison, mimo, iż starzec ten liczy prawie 60 lat życia.

W mózgu tego starca wciąż wibrują wielkie techniczne problemy. Edison stracił tylko w znacznym stopniu słuch, wskutek czego niechętnie przyjmuje wizyty gości i dziadziomców. W ostatnich czasach zrobił on tylko jeden wyjazd dla młodocianej pracowniczkę gazety „Svenska Dagbladet”, która odbyła podróż po Stanach Zjednoczonych dla studiów nad filmami kinematograficznymi. O swoim pięć-minutowym wywiadzie pisze ta Szwedka co następuje:

...Osobliwy to wywiad... Nie powiedziałam do Edisona ani słowa, gdyż jest on w stanie zrozumieć tylko swych najbliższych przyjaciół, którzy mu głośno trąbią do ucha. Inni muszą mu podawać swoje pytania wypisane na kartkach, co i ja uczynić musiałam. Na niektóre pytania odpowiadał on piśmennie, a na niektóre ustnie swoim bezzwłocznym, starczym głosem.

Znajdowaliśmy się w obszernym pokoju, Edison przyłożył do ucha słuchawkę, przysłuchiwał się własnie grze pewnej damy, grającej tuż obok niego na pianinie. Kiedy przekroczyłam próg tego pokoju Edison złożył słuchawkę i uściśnąwszy mi rękę zaprosił do zalecia miejsca.

Jest to człowiek dużego wzrostu, silnie zbudowany, iwarz ma poroną zmarszczkami, ale oczy promieniają życiem.

Edison pracuje codziennie nad nowymi wynalazkami. Powiada, że sygnął on tak mało, jak Napoleon, tj. po 4 lub 5 godzin, a często zapomina zupełnie na kilka dni kłaść się do łóżka, zwłaszcza, jeżeli umysł jego jest intensywnie zajęty jakimś nowym pomysłem.

Na pytanie Szwedki, co sądzi o przyszłości filmów, będących na usługach oświaty, Edison odpowiedział:

Przyszłość filmów pouczających nie ma żadnych granic. Filmy te muszą być jednak ujęte w ten sposób, żeby były łatwo zrozumiałe dla dzieci. Sporządziłem kiedyś serię filmów, przedstawiających magnetyzm. Z jaką że łatwością materiał ten da się przedstawić w obrazach. Słowa były zupełnie zbyt trudne. Filmy te pokazano następnie dwunastu wybranym chłopcom, od ośmiu do dziesięciu lat wieku, aby się przekonali, czy te filmy zostały przez nich zrozumiane. Rezultat był nadzwyczajny. Około 70 proc. treści, dzieci zupełnie zrozumiały, i zachowały w pamięci. Reszta treści została przeze mnie na filmie uproszczona tak, że później dzieci rozumiały już wszystko. Ta metoda wypróbowania zdolności pojęciowych u dzieci w sposób doświadczalny winna być zawsze stosowana, jeśli z filmów naukowych ma być jakiś pożytek.

Mało jest ludziom wiadomo, że Edison bardzo wiele pracy włożył w sporządzanie filmów naukowych. Z pracą tą wiąże się także jedna z największych katastrof jego życia. Kierował on mianowicie osobiście w swoim laboratorium sporządzaniem kilkunastu filmów naukowych z rozmaitych dziedzin wiedzy. Włożył w tę sprawę ogromne sumy pieniędzy, i poświęcił się jej z nadzwyczajną energią. Pewnej nocy ośla na nieoczekiwaną kolekcję filmów padła pastwą pożaru, przy czem w ogniu zginęły odnośne manuskrypty, rysunki, książki, modele itd.

Na pytanie, czy oczekuje on dalszego ulepszenia filmów w przyszłości, Edison dał odpowiedź przeczącą. Jego zdaniem film jest już pod względem technicznym prawie zupełnie doskonałym. Dalszym ulepszeniem mogłoby być chyba tylko przedłużenie taśm filmowych i rozszerzenie ekranu.

Dawniej Edison zajmował się bardzo intensywnie filmami mówiącymi, ale kiedy cel swój już osiągnął, to stwierdził, że ogół mało się ta sprawa interesuje, wobec czego prace swe w tym kierunku przerwał.

O pracach, którymi głosił ten wynalazca zajmuje się obecnie, nie chce on mówić. Mówi tylko o rzeczach gotowych. W końcu Szwedka zapytała się go, czy bardzo cierpi wskutek swej głuchoty, na co otrzymała następującą odpowiedź: Bynajmniej. Głuchota moja chroni mnie tylko od wysłuchiwania częściej paplanki, wskutek czego łatwiej mi przychodzi obecnie koncentrowanie myśli przy pracy.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

— NOWE USTAWY. Wobec uchwalenia nowej ustawy o pełnomocnictwach Departament obrotu pieniężnego M-stwa Skarbu opracował program prac ustawodawczych na półrocze bieżące.

W programie tym figurują:

1) rozporządzenie Prezydenta o ustaleniu wysokości odsetek prawnych. Rozporządzenie to przewiduje podniesienie odsetek prawnych tj. przypadających wierzycielowi w chwili protestu weksli wzgl. od daty wytoczenia powództwa sądowego w wysokości znacznie wyższej niż obecnie;

2) ostateczne uregulowanie sprawy papierów wartościowych wywiezionych do Rosji. W rozporządzeniu tem interesy posiadaczy tych papierów specjalnie będą wzięte pod uwagę, papiery zaś, co do których prawo własności nie będzie ustalone, przejdą na rzecz Skarbu;

3) ustawa wekslowa, czekowa i o warrantach — jednolita dla całej Rzeczypospolitej. Ustawa wekslowa i czekowa wzorowana jest na projekcie przyjętym przez konwencję laską w r. 1912. Ustalenie jednolitych przepisów w tej dziedzinie stanowić będzie poważny krok naprzód w zespoleniu wszystkich dziedzin;

4) jednolite przepisy o obligacjach;

5) rozporządzenie ułatwiające fuzję spółek akcyjnych;

6) rozporządzenie normujące kwestję pupillarności papierów publicznych oraz sprawę lokowania płynnej gotówki przez instytucje prawa publicznego mająte, bezwłasnowolnych itd.;

7) uregulowanie kwestji nadzoru nad bankami;

8) nowe rozporządzenie w sprawie wywozu kruszców za granicę.

Wreszcie M-stwo Skarbu ma zamiar opracować przepisy o buchalterach przyszłych i instytucjach powierniczych.

Szereg rozporządzeń najbliższych (jak np. o stopie procentowej, o akcjach wywiezionych do Rosji, o wywozie kruszców), został już opracowany przez Departament Obiegu Pieniężnego, ustawa czekowa i wekslowa została opracowana przez Komisję Kodyfikacyjną. (AW).

D. karnia Pomorska Tzw. Akc. Grudziądz.

Redaktor odpowiedzialny: Konstanty Dąbkowski.

Ogłoszenie.

Niniejszem podaje się do wiadomości, iż w dn. od 25 lipca do 1 sierpnia br. zostały przychwycone na ulicach m. Grudziądz swobodnie biegające i niezaopatrzone w markę podatkową następujące psy:

- 1 pulek (żółty)
- 4 małe pieski pokojowe
- 1 pies do polowania
- 1 pies podworsowy.

O ile właściciele wyżej podanych psów do 6-go sierpnia br. nie zgłoszą się w Ratuszu I (pokój 26) po odbiór takowych, psy zostaną zabite.

Grudziądz, dnia 2 sierpnia 1924 r.

Miejski Urząd Policyjny. (1141)

Związek Oberżystów na Grudziądz i okolice Zabawa latowa Związku

odbędzie się w czwartek, dnia 7-go bm. w restauracji Park Miejski, na którą się tak oświadczył Związek jak i ich familje uprzejmie zaprasza. — Początek koncertu o godzinie 4-ej. — Wprowadzenie gości dozwolone [1139] Zarząd.

Kto mi pożyczy?

Przed pół rokiem zamówiłem maszynę drukarską specjalnie dla moich celów konstruowaną i wpłaciłem 5000 zł. Dziś maszyna gotowa do wysyłki. Fabryka zagraniczna przedzie takowej nie chce wysłać, dopóki nie otrzyma dalszych 5000 zł. [1146]

Kto mi mógł pomóc pożyczką 5000,— złotych zechce się łaskawie zgłosić do mnie listownie lub osobiście. — Pożyczka pewna. Jako zastaw daje Akcje Banku Polskiego. Procent podług umowy. Wład. Kulerski Grudziądz, Pańska 18.

Najtańsze źródło zakupu.

Owoce Południowe

HURT.

Polecamy z dużych partji, codziennie świeżo nadchodzących: [1137]

1. Winogrona w najrozmaitszych gat.
2. Brzoskwinie, " "
3. Gruski, " "
4. Jabłka, " "
5. Sliwki, " "
6. Pomidory włoskie i holenderskie,
7. Cytryny Verdeli.

Danziger Fruchtgesellschaft

Gdańsk

Langermarkt 24, tel. 1684, 1962, 7275
Filja: Bepoty, Seestrass 28, telef. 434.
Filja: Langfuhr, Hauptstr. 121, tel. 6213

Najtańsze źródło zakupu.

ZĘBY

Plac 23 Stycznia nr. 23. Jakobson. i plomby od 2,— zł. poczynawszy w pierwszorzędem wykonaniu.

Tekturę

Smole

Lepnik

Carbolineum

Dziegieć

Cement-Wapno

Koryta

na dachy w najlepszych gatunkach przedwojennych
kamienną destylowaną
destylowany
glinkowe glazurowane
i wszelkie materiały budowlane dostarczają po cenach fabrycznych

VENZKE i DUDAY

Tel. 88. Grudziądz Tel. 88.
Fabryka i biuro przy dworcu towarów.

Klej stolarski „STREM“

oddaje w każdej ilości po cenie bezkonkurencyjnej

Drogerja pod Orłem

L. E. Manczewski, ul. Toruńska 10
Telefon nr. 673. (1000)

Od dziś wielka premjera 13 aktowego programu

Kino Apollo

Triumf życia

dramat nastrojowy w 5 aktach.

CZŁOWIEK BEZ TRWOGI

dalszy ciąg p. t. **Plomienie śmierci**
w głównej roli: **ELMO LINCOLN.**

Oprócz tego Nadprogram

KINOTEATR • ORZEŁ • KINOTEATR

Grudziądz - Wybickiego 19.

Od 4-go do 6-go sierpnia 1924 r. włącznie

Nadzwyczajna Premjera »OTELLO« Nadzwyczajna Premjera

Tragedja w 7 aktach podług dzieła Szekspira.

Główne postacie:

- W roli Otella Emil Jannings
- Desdemony Jca Lenkeffy
- Kasja Werner Kraus
- Jaga Teodor Loos
- pokojowej Lucji Lya de Putti

Jako nadprogram: **Mecz piłki nożnej: POLSKA-WĘGRY**
na **OLIMPIADZIE w Paryżu**
Początek seansu o godzinie 8¹⁰ wiecz. [1143]

Niniejszem uprzejmie do wiadomości, że nasz

Skład Skór

istniejący od 40 lat pozostaje nadal
w tym samym miejscu

25 ul. Mickiewicza 25

i oferujemy po cenach fabrycznych

SKÓRY:

podeszwowe
na branzle
faledry
do pasów zapędowych
oraz wszelkie przybory

chromy i gemzy
(czarne i kolorowe krajowe i zagraniczne)
zamszowe
lakowe i siodlarskie
szewskie [1144]

Ed. Balcerowicz i Ska

Skład Skór
Mickiewicza nr. 25.

Grudziądz
Telefon nr. 658.

Szmaty

przeprane do czyszczenia maszyn kupuje w mniejszych i większych ilościach
Drukarnia Pomorska

Dla dogodności Szan. Klienteli na Pomorzu urządziłem

w Bydgoszczy, ulica Zduny 11

pod kierownictwem pana Franciszka Załachowskiego

SKŁAD FABRYCZNY

introligatorskiej i technicznej

TEKTURY

znany jako najlepszy wyrób
fabryk „KLEPACZKA“ i „NATALIN“ w Poraju.

Sprzedaż po cenach fabrycznych. Dostawa odwrotnie.

Józef Załachowski, Poznań

ul. Rzeczypospolitej 4. Telef. 2513. Adr. telegr. Joza-Poznań.

Wyłączna sprzedaż na Pomorze, Pomorze i Gdańsk.

TEKTURA • PAPIER • FARB • GRAFICZNE

BRONZ. KOPERTY KUPIECIE. TALERZYKI TEKTUROWE. [1125]

Ekspedjentka

(do składu) 1134

z branży księgarskiej i papierniczej, która dłuższy czas pracowała w tym zaw., może się natychm. zgł.

Wład. Kulerski
Grudziądz, Pańska 19

Gospodynini

wzgl. kucharka poszukiwana do prowadzenia kuchni hotelowej od 15 sierpnia 24 r. Pani domu brak. Zgłoszenia:

Restauracja Dworcowa
Chojnice. [11151]

Bardzo porządna i pilna

dzieweczyna

może się zgłosić od 11.8. na codzienną posługę do
Ks. prof. Paczka
Sienkiewicza 28, III p.

Mieszkania

Bezdzietne małżeństwo poszukuje

mieszkania

składającego się z 2 wotł. 3 pokoi. Cena obojętna. Zgłoszenia do Agencji Wschodniej, Rynek. 1980

Umeblow. pokój

do wynajęcia [11173]
ul. Nadgórna nr. 2, prt.

Łeńnisko.

Od zaraz są wolne 2 pokoje, tak samo i od 15 bm. — na życzenie kuchnię. Utrzymanie za cenę przystępną
Willa Berta,
Plac Cwiczeń Wojskow.
Grupa. [1102]

Ożenki

Całowiek inteligentny, urzędnik państwowy, szuka z braku znajomości na tej drodze nawiązania korespondencji z panną lub młodą wdową beznaganego prowadzenia, posiadającą niewielki kapitał w celu matrymonialnym.

Dyskrecja poręczona słowem honoru. Zgłoszenia do Głosu Pomorskiego pod nr. 11165.

Zguby

ZGUBIONO książeczkę wojsk. na nazw. Fr. Szatkowski. Proszę o zwrot takowych. Szatkowski, WKWIOREKI p. Grudziądz. [11174]

Zgubioną kartę powołania na nazwisko Andrzej Mularczyk unieważnia się.

Znaleziono

Przybłąkał się pies Dobermann.

Doodebrania w 3 dniach w przeciwnym razie uważam go za własność ul. Toruńska 37, II piętro prawo. [11170]

Różne

Wróciłem

Dr. Górski
choroby wewnętrzne i płucne [1138]
Groblowa 22/24.

Wyjeżdżam

na czas od 5 do 10 bm. Zastępuje mnie
p. Dr. Górski
ul. Groblowa nr. 22/24.
Dr. Sujkowski.

Kto

przygotuje wojskowego egzaminu z 4 klas gimn. w godz. wieczornych. Zgł. do Głosu Pomorskiego pod nr. 11166.

Obiady

smaczne i tanie poleca
Słowackiego 4, prt. 1.

Paszportowe

Fotografie

w 1/2 godzinie [1142]
ul. 3 Maja nr. 10.

BECZKI

od smoly, oleju i śledz kupuje stale po najniższych cenach [521]
Fabryka Tektur Dachowych
W. Kutowski i Ska
Grudziądz, Ogrodowa 23.

Stenotypistkę-stenografistkę

biegłą w języku polskim i niemieckim, siłą pierwszorzędną, poszukującą od zaraz, najpóźniej od 15 sierpnia wielkie zakłady przemysłowe.

Oferty z podaniem warunków uprasza się przesłać do Głosu Pomorskiego pod Nr. 900. :: :: ::

Pługi parowe

kompletny garnitur na dogodnych warunkach spłaty
PŁUGI 4, 5, 6, 7, i 10 skibowe gotowe do orki korzystnie na sprzedaż. [633]

Części zapasowe

dla wszelkich systemów stale na składzie
CENTRALA PŁUGÓW PAROWYCH T. z o. p.
FABRYKA MASZYN
POZNAŃ Z. 3. Adr. telegr.: Centreplug
Telef. 6117 6950.